

Ἄθανασίου Β. Βερτσέτη, Ph. D., *Πλουτάρχου: «Περὶ παιδων ἀγωγῆς»*. Ἐκδόσεις Γρηγόρη, Ἀθήνα 1986, σελ. 167. (Εἰσαγωγή· Κείμενο· Μετάφραση· Σχόλια: Γραμματικά, Συντακτικά, Ἑρμηνευτικά, Πραγματικά, Αἰσθητικά).

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις περιλαμβάνεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων «Γρηγόρη». Τὸ ἔργον καθ' ἑαυτὸ προσφέρει συγκεντρωμένας θέσεις τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλοσοφίας ἐν σχέσει μὲ τὸ θέμα τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων.

Οἱ φιλόσοφοι τῆς Δύσεως κατὰ τοὺς μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν χρόνους ἐπρόσεξαν, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ περιεχομένου του καὶ τῶν παραγγελμάτων τοῦ Πλουτάρχου διὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἀτομικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς, ἰδιαίτερώς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Πλ. καὶ τὸ ἀπεκάλεσαν *Aureum libellum* (Χρυσὸ Βιβλιαράκι).

Εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σημειοῦνται αἱ σημαντικώτεροι τῶν γενομένων ἐκδόσεων τοῦ κειμένου, ὡς καὶ πίναξ τῶν βασικῶν χειρογράφων (κωδίκων), ἡ διάρθρωσις τοῦ περιεχομένου γίνεται κατὰ τρόπον εὐμέθοδον καὶ σαφῆ, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ βοηθητῆται εἰς τὴν πληρεστέραν κατανόησιν καὶ καλυτέραν ἀφομοίωσιν τῶν ὑποθηκῶν τοῦ Πλ.

Τὸ μεταφραστικὸν ἔργον τοῦ σ. διὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἑρμηνευτικῶν καὶ ἄλλων σχολίων, παραπομπῶν, ἀποσπασμάτων, παραλλήλων χωρίων ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων, ἀποβάλλει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπλῆς μεταφράσεως καὶ ἀποβαίνει εὐχάριστον καὶ ἐπωφελεῖς ἐπιστημονικὸν ἀνάγνωσμα, ἐνῶ παραλλήλως παρέχονται ἀξιόλογοι πληροφορίες διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ὁ Πλ. καὶ τὸ ἔργον του εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν Γραμματείαν.

Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς παιδαγωγικὰς ὑποδείξεις τοῦ Πλ. ἰσχύουν ἀπολύτως καὶ σήμερον (εὐγονικὴ, θηλασμός τῶν παιδιῶν, καλοὶ διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοί, ἀσκησις τοῦ σώματος, ἀποφυγὴ ὑπερκοπώσεως καὶ βίας, σημασία τοῦ παραδείγματος κ.ἄ.).

Οἱ γονεῖς τῶν νέων πολλὰ δύνανται νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὰς παιδαγωγικὰς ἀρχὰς τοῦ ἔργου, ἀφοῦ παρὰ τὰς διαρθρωτικὰς ἀλλαγὰς τῆς Κοινωνίας, ἀμετάβλητος παραμένει ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Ὁ φιλόλογος Ἄθανάσιος Βερτσέτης εἶναι διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Σχολῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΛΟΞΑΣ

Βασ. Γ. Μανδηλαρά, *Οἱ μῖμοι τοῦ Ἡρώνδα*, Κριτικὴ καὶ ἑρμηνευτικὴ ἔκδοσις, Ἀθήνα 1986, σχ. 8ον μ., σελ. 366.

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις εἶναι ἡ δευτέρα, μετὰ τὴν πρώτην «πειραματικὴν» τοῦ 1978, περιλαμβάνει δὲ ὀκτῶ μίμους τοῦ Ἡρώνδα. Ἡ σύνθεσις τοῦ βιβλίου: Εἰσαγωγή, περὶ τοῦ μίμου ὡς λογοτεχνικῆς μορφῆς καὶ τῶν πρώτων μιμογράφων, περὶ τοῦ Ἡρώνδα καὶ τοῦ παπύρου τοῦ περιέχοντος τοὺς μίμους του —πηγῆς μοναδικῆς αὐτῶν (σελ. 1-49). Ἀκολούθως οἱ 8 μῖμοι, κείμενον καὶ εἰς τὴν ἔναντι